

Francisco Alonso Fernández, membro da Dirección Nacional do SLG

A idade de Francisco Alonso Fernández, 54 anos, fai que sexa unha boa testemuña da evolución do sector vitivinícola d'O Ribeiro. Aínda que hoxe está xubilado, traballou os viñedos familiares do seu Castrelo de Miño natal -na parroquia de Santa María-, elaborou viño, e serviullo aos seareiros do bar d'O Morto, toda unha institución en Ribadavia. Agora, máis centrado no traballo sindical, forma parte da Dirección Nacional do Sindicato Labrego e da Directiva do Viño, tras traballar oito anos na Permanente da organización.

“Temos a esperanza de acadar un contrato homologado nas vindeiras reunións do viño”

■ Vostede foi testemuña da evolución d'O Ribeiro. Nun resume rápido, ¿como foi esa evolución?

Cando entrei no sindicato, hai uns vinte anos, a importancia do sector vitícola era mínima. Daquela, o SLG tivo moita incidencia no Ribeiro con campañas como a do matute.

Polo que respecta á denominación, vai cumprir 75 anos, e mantén un regulamento de comezos dos setenta. A DO tivo moita importancia, con exportacións ao Reino Unido e ao continente europeo. Despois deu un baixón e, ata hai pouco, o noso prestixio pasou por un intre difícil. A razón foi que o comercio pedía moito Ribeiro, houbo máis demanda que oferta, e cometeuse o erro de apostar por producir moita cantidade en detrimento da calidade. Ademais, fóra vendéronse como viños d'O Ribeiro caldos que non eran de aquí. Isto hoxe segue a ser un lastre.

■ Indo ao presente, ¿como foi a vendima deste ano no Ribeiro?

En canto a cantidade, houbo un 10% máis có ano pasado, entre 18 e 20 millóns

de quilos. Respecto da calidade, hai datos obxectivos que nos indican que esta foi unha vendima moi san.

Polo demais, foi unha vendima tranquila. A relación entre adegas e viticultores, a pesares do acordo desta campaña, é mala. Houbo cumprimento por parte das adegas no que se refire á recollida da uva; pero no compromiso do prezo e das datas de pago, hase ver. No Ribeiro levamos aturando nas últimas campañas as prácticas de adegas que pagan a colleita vencida.

■ ¿E como está o tema dos prezos?

Aquí chegou a haber ata catro contratos homologados por cuatrienios, é dicir, durante dezaseis anos. Baixo contrato vendíase pouca cantidade de uva, pero servía como referente. Mesmo as adegas que non se acollían ao contrato homologado, ían pagando con esa referencia. Desde que se rematou cos contratos, vai agora para catro anos, algunhas adegas din que pagarán a como paguen os outros, o cal remata sendo unha miseria. Houbo adegas que, na campaña pasada,

Francisco Alonso traballou, ata hai pouco, os viñedos herdados da súa familia na parroquia de Santa María, en Castrelo

pagaron as uvas de hai dous anos a 18 céntimos, e así non se pode producir.

Agora temos esperanzas de que as reunións sigan

realizándose para acadar, na seguinte campaña, un contrato homologado ou a constitución dunha interprofesional.

“A quen acudiu ao Sindicato Labrego buscando axuda, colocámoslle toda a uva”

■ ¿Cal foi a actuación do SLG nesta vendima?

O SLG participou activamente nas mesas que a Consellería de Medio Rural organizou, tanto a nivel nacional como nas distintas denominacións. Facía tres ou catro anos que estes encontros non eran posibles, a pesares de que o Sindicato Labrego reclamounos en todas as campañas. O SLG, con anterioridade a estas reunións, convocou asembleas para acadar a opinión e as demandas dos produtores, tanto no que se refire ás condicións de recollida coma nos prezos. Tamén se celebrou unha xuntanza da Dirección Nacional do Viño na que se acordaron as liñas mestras das reivindicacións para a presente vendima en toda Galiza. Despois, ese acordo ratificouse nunha asemblea cos produtores.

Dedicámonos a informar todo o que podemos aos viticultores. A través da delegación de Medio Rural tamén chegamos a acordos para que buscasen compradores para a uva a quen non a dese vendido. Podemos dicir que a toda a xente que acudiu buscando axuda ao Sindicato Labrego con problemas de venda, colocóuselle a uva.

■ ¿Cales van ser as liñas de traballo do SLG na presente campaña no Ribeiro?

Na mesa de negociación prometimos traballar para acadar a firma dun contrato homologado. Creo que sería positivo para todos. O Ribeiro necesita saber cara a onde vai, e a xente das adegas tamén necesita saber se hai castes autóctonas ou se non, se cómpre plantar máis, etcétera. Para acadar isto, debemos decidir todos cara a onde vai O Ribeiro

“O Ribeiro é a xente que se dedica á viticultura; sen ela, non habería Ribeiro”

■ ¿Como ve o futuro?

O futuro n'O Ribeiro é moi prometedor grazas á incorporación de mozos e mozas, e á constitución de novas cooperativas. Creo que temos moitas posibilidades, porque segue a haber xente que cre n'O Ribeiro, e iso é fundamental. O Ribeiro son os viticultores; sen viticultores, non hai Ribeiro. As adegas son necesarias, pois hai viticultores que non elaboran viño, pero a liña que deberíamos seguir aquí é que cada día fosen menos necesarias as adegas elaboradoras.

Unha tendencia que se está a seguir n'O Ribeiro con grande éxito é do colleiteiro. A figura do colleiteiro, que elabora viño a partir dunha produción propia, está prestixiada porque se deron uns primeiros pasos e unha

aposta cara a unha calidade alta, aínda que hai de todo.

■ ¿Cales pensa que deberían ser as actuacións prioritarias da Administración nesta DO?

O Ribeiro sempre foi complicado, e vai seguilo sendo para a Administración. Eu creo que unha das medidas a curto prazo debería ser unha ordeñación do territorio. Neste intre temos zonas que están abandonadas, zonas moi aptas para viticultura invadidas por plantacións forestais. Moitas deixáronse pola dificultade dos accesos, que imposibilitaba a introdución de maquinaria, o transporte de abonos, ou a colleita da uva. Estas terras fóronse abandonando para traballar outras máis doadas.

Tamén habería que meterlle man ao

Consello Regulador. No tema do control non é un desastre, aínda que se podería facer mellor. Pero si habería que incidir na promoción. Deberíase facer unha campaña forte e agresiva de cara aos consumidores para acceder a un mercado que non está ben cuberto. En canto ao regulamento, houbo múltiples intentos de reforma que se quedaron curtos, e cómpre actualizar as cifras sobre produción e regular as eleccións ao consello.

Polo demais, a Consellería de Medio Rural pode facer moitas cousas. Pensemos que n'O Ribeiro aínda se está a facer a primeira concentración parcelaria, e aínda non rematou. Outro tema que debe abordar con seriedade a Consellería é o do rexistro vitivinícola, que é un *cachondeo*.